

Sygn. akt IV CSK 151/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości "P." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w L.

przeciwko A. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt IX Ga 356/14,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego podnieść należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudence i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na występowaniu istotnych zagadnień prawnych, co obligowało go do sformułowania tego zagadnienia, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.).

Przedstawione w skardze kasacyjnej istotne zagadnienie prawne dotyczy tego czy stanowi zawiniony czyn niedozwolony zachowanie studentki stomatologii, jedynie formalnie prowadzącej działalność gospodarczą, będącej córką prezesa zarządu spółki z o.o. stanowiącej drugą stroną czynności prawnej, polegające na sprzedaży z zyskiem szyb kupionych tanio od spółki z o.o., przejmowaniu kontrahentów, co w rezultacie doprowadziło do ogłoszenia upadłości spółki z o.o. Drugie zagadnienie prawne sprowadza się do tego, czy w wypadku ogłoszenia upadłości spółki z o.o. i wstąpienia do procesu syndyka masy upadłości, dotychczasowi reprezentanci spółki są przesłuchiwani jak strona czy jako świadkowie.

Przytoczone kwestie nie stanowią jednak zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a więc problemów o charakterze prawnym powstałych na tle konkretnych przepisów prawa materialnego lub procesowego, których rozstrzygnięcie, niezbędne dla sprawy, stwarza realne i poważne trudności, przekraczające poziom występujący zwykle w przypadku każdego procesu decyzyjnego. Trudno doszukać się w nich także kwestii o charakterze uniwersalnym, przydatnych w rozstrzyganiu innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

